

ประเทศไทย 5.0

อนุทินแห่งความสำนึกบุญคุณ-จากครรภ์มารดาถึงเชิงตะกอน

บันทึกความทรงจำโดย **ดร.วีรพจน์ ลือประสิทธิ์สกุล**

เผยแพร่ครั้งที่สองเมื่อ **วันที่ 6 กันยายน 2561**

ต้องการแสดงความคิดเห็นหรืออ่านบทความตอนอื่นๆ โปรดคลิก

http://www.tqmbest.com/product&service/softwares/km2/paper.php?menu=list_paper

ภาคหนึ่ง การศึกษา 5.0

บทคัดย่อ

พัฒนาการที่มีคุณภาพของเด็กต้องเริ่มต้นตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา ที่ต้องได้รับการอุปถัมภ์จากรัฐ ให้มีปัจจัยในการดูแลครรภ์อย่างมีคุณภาพ โดยเสมอภาคกันไม่ว่าจะอยู่ห่างไกลเพียงไรที่มุมไหนของประเทศ การศึกษาปฐมวัยต้องเป็นระบบที่ตอบสนองความถนัดทางปัญญา และ ความชื่นชอบที่แตกต่างหลากหลายของมนุษย์แต่ละคน นักเรียนทุกคนสามารถเข้าถึงฐานความรู้ที่มีคุณภาพ-แบบรายวัตถุ ได้อย่างเท่าเทียมกัน ผ่านระบบอินเตอร์เน็ตฟรีทั่วประเทศ เรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ ไม่ถูกจำกัดอยู่ภายในกรอบความรู้-เวลา-ความสะดวกของผู้สอน คะแนนสอบใช้วัดคุณภาพและนำไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของคุณ มิใช่ใช้ตัดสินให้นักเรียนเลื่อนชั้น ใช้ระบบจับคู่ตามความถนัดแทนการสอบแข่งขันกันเพื่อเข้ามหาวิทยาลัย

บทที่ 1 [จากครรภ์มารดาสู่การศึกษาปฐมวัย]

เมื่อผมอยู่ในครรภ์ของแม่ ผมต้องการให้แม่ได้รับประทานอาหารที่เป็นคุณประโยชน์ และได้รับความเอาใจใส่ และบริการอันดีในเรื่องสวัสดิการของแม่และเด็ก ผมไม่ต้องการมีพี่น้องมากอย่างที่พ่อแม่ผมมีอยู่ และแม่จะต้องไม่มีลูกอื่นัก พ่อกับแม่จะแต่งงานกันถูกกฎหมายหรือธรรมเนียมประเพณีหรือไม่ ไม่สำคัญ แต่สำคัญที่พ่อกับแม่ต้องอยู่ด้วยกันอย่างสงบสุข ทำความอบอุ่นให้ผมและพี่น้อง ในระหว่าง 2 – 3 ขวบแรกของผม ซึ่งร่างกายและสมองผมกำลังเติบโตในระยะที่สำคัญ ผมต้องการให้แม่ผมกับตัวผมได้รับประทานอาหารที่เป็นคุณประโยชน์ (ป่วย อี๋ภากรณ์)

[ประเทศไทย พ.ศ.๒๕๙๙] แม่ของผมเป็นชาวดอย บ้านของแม่อยู่ห่างไกลจากความเจริญของบ้านเมืองมากที่สุด คืออยู่ถึงบนเทือกเขาสูงดอยผาจิ-ผาซ้าง ต.ขุนควร อ.ปง จ.พะเยา ซึ่งเคยเป็นฐานที่มั่นเขต๗ ของกองทัพปลดแอกประชาชนแห่งประเทศไทย แหล่งพักพิงหนีตายจากเหตุการณ์ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ ของยายทวดเมื่อ ๘๐ ปีที่แล้ว ซึ่งในขณะนั้น ยังเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง

ยายทวดชอบเล่าเรื่อง “**วิวัฒนาการของสังคมอุตสาหกรรม**” ในประเทศไทยในอดีต ก่อนจะมาเป็น [ประเทศไทย 5.0] ในปัจจุบันนี้ ให้ยายและแม่ของผมฟังอยู่บ่อยๆ แม่ผมเองจะไม่ค่อยเข้าใจนักเพราะยังเด็กมาก แต่เมื่อได้ฟังบ่อยๆ ก็จำได้จนขึ้นใจ

ตอนที่แม่ท้องผมอยู่นั้นเป็นปี พ.ศ.๒๕๗๕ (ครบรอบ ๑๐๐ ปีแห่งการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองของประเทศสยามโดยคณะราษฎร จากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ มาเป็น ระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา ทำให้ประเทศสยามมีรัฐธรรมนูญฉบับแรก) แม่ใช้โทรศัพท์มือถือถือ ถ่ายรูปผมที่อยู่ในครรภ์ด้วยคลื่นอัลตราโซนิค ส่งผ่าน [Wi-Fi หมู่บ้าน] ที่ต่อกับใยแก้วนำแสงซึ่งทุกคนใช้ได้ฟรี ผ่านแอป [ระบบแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ] ของกระทรวงสาธารณสุข ส่งไปยัง [หมอประจำตัว] ซึ่งอยู่ในหมู่บ้านที่ไม่ไกลออกไปนัก เพื่อรายงานพัฒนาการของผมในระหว่างอยู่ในครรภ์แม่ทุกๆ สัปดาห์ เมื่อหมอตระกูลดูแล้วว่ามีพัฒนาการตามอายุเป็นปกติ ก็ลงนามแบบดิจิทัลในระบบ แล้วข้อมูลก็จะถูกส่งต่อไปยังกรมดูแลสวัสดิภาพของแม่และเด็ก เพื่อจัดส่งอาหารหลักและ

ธาตุอาหารเสริมชนิดที่เหมาะสมกับรหัสพันธุกรรมของผม ที่ได้รับการตรวจระบุมาก่อนหน้านี้และเก็บอยู่ใน **[ระบบระบุตัวตนแบบดิจิทัลแห่งชาติ]** ในปริมาณที่พอเหมาะกับอายุครรภ์ของผมด้วย

ผมโชคดีที่ได้เกิดมาเป็นลูกคนที่ ๒ เพราะพ่อกับแม่ตั้งใจจะมีลูกเพียงแค่สองคนเท่านั้น แม้ว่ารัฐบาลจะมีได้จำกัดจำนวนบุตร แต่ก็มีนโยบายให้ผู้หญิง ๑ คนมีบุตรได้เฉลี่ย ๒.๑ คน เพื่อวางแผนให้มีจำนวนประชากรคงที่ โดยให้สวัสดิการดังกล่าวแก่บุตรเพียง ๒ คนเท่านั้น ครอบครัวใดมีบุตรคนที่ ๓ จะต้องจ่ายเงินซื้อบริการและสวัสดิการตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้นเอง ซึ่งมีราคาค่อนข้างแพง เกินฐานะของเกษตรกรอย่างพ่อกับแม่ของผม

ตั้งแต่แรกเกิดจนผมมีอายุย่างถึง ๗๒ เดือน ผมได้รับสวัสดิการอาหารหลักและธาตุอาหารเสริมตลอดจนอุปกรณ์พัฒนาทักษะการเรียนรู้ (ของเล่นเด็ก) ส่งมาถึงบ้านเป็นระยะๆ ซึ่งแม่ของผมได้ใช้ในการเลี้ยงดูผมที่บ้าน ตาม **[คู่มือมาตรฐานสำหรับพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย]** ซึ่งดาวน์โหลดมาจากเว็บไซต์ของกรมพัฒนาสุขภาพจิตของเด็ก

บทที่ 2 [ประถมศึกษา]

ผมต้องการไปโรงเรียน พี่สาวหรือน้องสาวผมก็ต้องการไปโรงเรียน จะได้มีความรู้หากินได้ และจะได้รู้คุณธรรมแห่งชีวิต ถ้าผมมีสติปัญญาเรียนชั้นสูงๆ ขึ้นไป ก็ให้มีโอกาสเรียนได้ ไม่ว่าจะพ่อแม่ผมจะรวยหรือจน จะอยู่ในเมืองหรือชนบทแร้นแค้น (ป่วย อี๋ภาภรณ์)

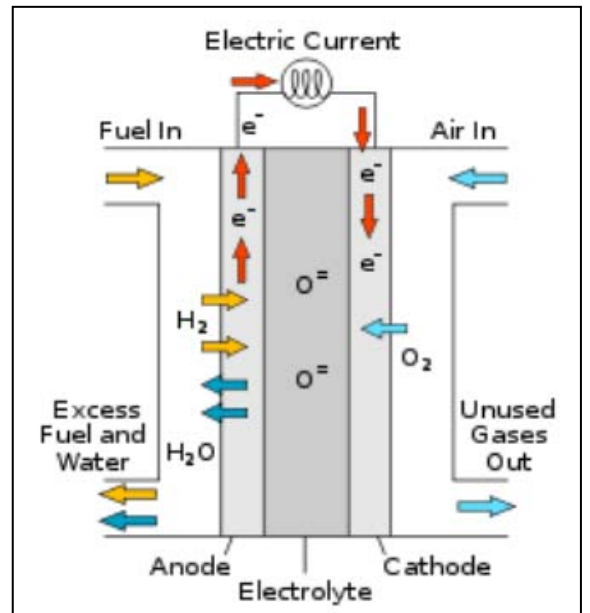
พี่สาวของผมเกิดก่อนผม ๒ ปี เราสองคนใช้เวลาสัปดาห์ละ ๒ วัน ช่วยพ่อ-แม่ดูแลแปลงผักและสวนผลไม้ ๓ วัน สำหรับการเรียนที่โรงเรียน และ ๒ วัน สำหรับการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองที่บ้าน

แม่เล่าให้ฟังว่า หลักสูตรการศึกษาสมัยก่อนตอนที่แม่เรียนเมื่อปี พ.ศ.๒๕๖๐ นั้น ยังเป็นระบบแบบ **[รายวิชา (Subject Oriented)]** เช่น วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เคมี ชีววิทยา เป็นต้น ซึ่งต้องเรียนตามความสะดวกของผู้สอนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญจำกัดเฉพาะวิชา แต่ผู้เรียนจะเรียนรู้เข้าใจได้ยากมาก เพราะต้องเรียนจนครบทุกวิชาเสียก่อน แล้วค่อยนำความรู้มาประกอบเข้าด้วยกันในการเข้าใจวัตถุและปรากฏการณ์ต่างๆ รอบตัว

แต่หลักสูตรที่ผมกับพี่สาวเรียนอยู่ในปัจจุบัน ได้รับการออกแบบสร้างขึ้นใหม่ด้วยความ

ก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ มาตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๔๐ โดย [ศูนย์บริหารหลักสูตรแห่งชาติ] ของกระทรวงศึกษาธิการ ให้เป็นแบบ [รายวัตถุ (Object Oriented)] กล่าวคือเรียนรู้สรรพสิ่งและเรื่องราวต่างๆตามที่มีมันดำรงอยู่จริงตามธรรมชาติ แทนการเรียนรู้ตาม “อัตตา (subjective)” ที่มนุษย์ปรุงแต่งขึ้น โดยนักเรียนจะถูกกำหนด “วัตถุ (object)” ที่ต้องเรียนรู้ตามลำดับ จากวัตถุที่ไม่ซับซ้อนไปหาวัตถุที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เช่น นักเรียนชั้นประถม๔อย่างผม จะต้องเรียนรู้เรื่อง ต้นไม้, น้ำ, อากาศ, ผงตัก, ฟาร์อง, ฟาผ่า, น้ำท่วม, เซลล์เชื้อเพลิง, การเลิกทาส, เหตุการณ์๑๔ ตุลา๑๖ เป็นต้น

สำหรับหัวข้อการเรียนรู้ของสัปดาห์นี้ ผมได้เลือก เซลล์เชื้อเพลิง (Fuel Cell) ซึ่งใช้อยู่ในรถยนต์ไฟฟ้า จึงใช้เวลา ๒ วันที่บ้าน ค้นหาความรู้ในเรื่องนี้ จากสาระการเรียนรู้ที่อยู่ในเว็บไซต์ของกระทรวงศึกษาธิการ และจากเว็บไซต์ต่างๆทั่วโลก จึงพบว่า เซลล์เชื้อเพลิง ทำงานโดยการนำ ก๊าซไฮโดรเจนและออกซิเจน มาทำปฏิกิริยาเคมีไฟฟ้ากันบนแผ่นเซรามิกส์พูน เพื่อปลดปล่อยประจุบวกและประจุลบ ออกมาที่ขั้วบวกและ

ขั้วลบทั้งสองด้านของเซลล์ เนื่องจากไม่มีปฏิกิริยาเผาไหม้ จึงไม่ก่อให้เกิดมลภาวะทางอากาศ จึงเป็นพลังงานสะอาด และยังมีประสิทธิภาพสูงกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้พลังงานจากการเผาไหม้ถึง 3 เท่า

ผมได้ตามไปค้นหาความรู้เกี่ยวกับธาตุไฮโดรเจน พบว่าเป็นธาตุอันดับแรกในตารางธาตุ มีโปรตรอน๑ตัวและอิเล็กตรอน๑ตัว และ จากนั้นจึงค้นหาความรู้เกี่ยวกับธาตุออกซิเจนในทำนองเดียวกัน ผมเพลิดเพลินกับการหาความรู้ไปเรื่อยๆ จนกระทั่งรู้ว่า ใครเป็นผู้ค้นพบธาตุทั้งสองเมื่อไรและอย่างไร การนำไปใช้ประโยชน์ธาตุทั้งสอง ตลอดจน ความรู้อื่นๆอีกมากมาย ผ่านความสัมพันธ์อันไม่สิ้นสุด ซึ่งเกาะเกี่ยวร้อยรัดวัตถุและเหตุการณ์ต่างๆเข้าด้วยกัน ตามธรรมชาติที่มันดำรงอยู่นั้น

ต้องขอขอบคุณบรรดาบรรพบุรุษผู้ชาญฉลาดทั้งหลาย ที่ได้ค้นพบธรรมชาติและความสัมพันธ์ระหว่างกันของ วัตถุ ปรัชญาการณทางธรรมชาติ ดวงดาว จักรวาล วิวัฒนาการของโลก และ อารยธรรมของสังคมมนุษย์ นำมาอธิบายด้วยสื่อภาพเคลื่อนไหวให้เข้าใจง่าย แล้วร้อยเรียงตาม

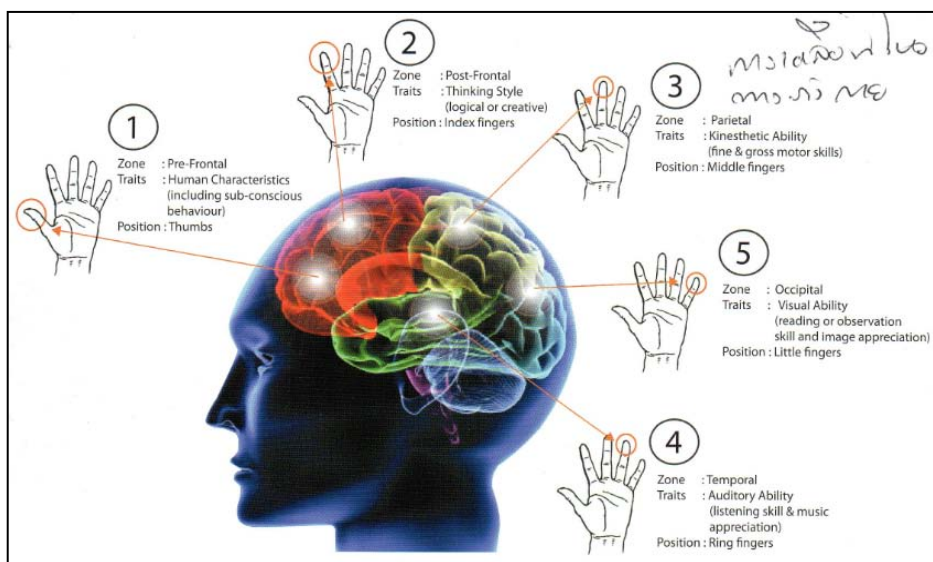
ความสัมพันธ์ระหว่างกัน เก็บไว้ในระบบฐานความรู้ที่สามารถสืบค้นมาเรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน มี
 รัฐบาลสิ้น เปิดโอกาสให้คนไทยทั่วประเทศ ไม่ว่าจะอยู่ที่ใด ห่างไกลถึงแห่งหนตำบลไหน ก็สามารถ
 เข้าถึงองค์ความรู้ทั้งหมดได้อย่างเท่าเทียมกัน ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทั่วประเทศ และ เรียนรู้
 ได้ตลอดเวลาโดยมีต้องถูกจำกัดอยู่แค่รอฟังคำบอกเล่าจากครูในห้องเรียน เหมือนเช่นในอดีตยุค
 ของยายทวดของผม

ผมสรุปความรู้เรื่อง เซลล์เชื้อเพลิง ที่ได้ค้นคว้ามา จัดทำเป็นรายงานเก็บใส่โทรศัพท์มือถือ
 เพื่อเตรียมนำไปเสนอให้เพื่อนๆ และคุณครูที่โรงเรียนฟัง แลกเปลี่ยนกับความรู้เรื่องอื่นๆที่เพื่อนๆ
 รับผิดชอบไปค้นคว้ามา

๓วันต่อสัปดาห์ที่โรงเรียน เป็นเวลาของการนำเสนอแลกเปลี่ยนความรู้ที่แต่ละคนได้ไปค้นคว้า
 มา ถาม-ตอบ อภิปรายเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น เวลาที่เหลือ นักเรียนทำกิจกรรม
 ร่วมกับเพื่อนๆ เช่น ออกกำลังกาย เล่นกีฬา ดนตรี วาดภาพ ฯลฯ เราได้เรียนรู้ถึงศักยภาพที่แตกต่าง
 กันระหว่างบุคคล และ ประโยชน์ที่จะได้จากการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และ การร่วมมือกันในการทำ
 กิจกรรมที่สลับซับซ้อนได้สำเร็จ

ในหมวด **คุณธรรมแห่งชีวิต** ผมได้เรียนรู้ว่า มนุษย์แต่ละคนมีความถนัดในการเรียนรู้แต่ละ

ด้านไม่เหมือนกัน ทั้งนี้เป็นไป
 ตามลักษณะทางพันธุกรรม ที่
 ต่างกันของแต่ละคน ซึ่ง
 ส่งผลต่อความไม่เหมือนกัน ใน
 การเจริญเติบโตของ อวัยวะ
 ต่างๆของร่างกาย โดยเฉพาะ
 สมองซึ่งแบ่งหยาบๆได้เป็น ๑๐
 ส่วน ซีกซ้าย ๕ ส่วน ซีกขวา ๕

ส่วน แต่ละส่วนทำหน้าที่แตกต่างกัน นับจากด้านหน้ามาด้านหลัง ดังนี้ ควบคุมการมีสติ(รวมทั้งจิต
 ได้สำนึก) การคิด การเคลื่อนไหว การได้ยิน และ การมองเห็น

มีการค้นพบความสัมพันธ์ระหว่าง รอยหยักในสมองทั้ง ๑๐ ส่วน กับ รูปแบบลายนิ้วมือทั้งสิบ
 นิ้ว เพราะอวัยวะทั้งสองอย่างนี้(ความจริงคืออวัยวะทุกอย่าง)เจริญเติบโตคู่ขนานกันมา โดยถูกจาก

รหัสพันธุกรรมเดียวกัน ตั้งแต่เมื่อทารกอายุ ๔ เดือนในครรภ์มารดาจนโตถึง ๘๐% เมื่อเด็กมีอายุได้ ๔๘ เดือน

เช่นเดียวกับบอวัยวะอื่นๆของมนุษย์ ที่บางคนแขนขายาว บางคนสั้น บางคนตาโต บางคนตาเล็ก มนุษย์แต่ละคนก็จะมีส่วนของสมองที่แข็งแรงหรืออ่อนแอแตกต่างกัน (ซึ่งสามารถวัดได้ค่อนข้างแม่นยำด้วยการสแกนลายนิ้วมือทั้ง ๑๐) ทำให้บางคนเล่นกีฬาได้เก่งเร็วกว่าคนอื่น บางคนเล่นดนตรีได้เก่งเร็วกว่าคนอื่น บางคนพัฒนาการคิดด้วยสมองได้รวดเร็วกว่าคนอื่น ฯลฯ

ด้วยความเข้าใจว่า มนุษย์มีความหลากหลายทางพันธุกรรมมาแต่กำเนิด ส่งผลให้มีความถนัดทางปัญญาและศักยภาพในการเรียนรู้แต่ละด้าน ได้รวดเร็วไม่เท่ากัน นักการศึกษาที่มีคุณภาพของ “**พรรคคุณภาพชีวิตประชาชนไทย**” จึงได้เข้ามาปฏิวัติระบบการศึกษาของคนไทยทั้งระบบให้สอดคล้องกับธรรมชาตินี้ของมนุษย์

ที่สำคัญคือ คะแนนสอบของนักเรียนมิได้ใช้ตัดสินว่าเด็กเก่งหรือไม่เก่ง แต่ใช้วัดความสามารถของครูว่า สามารถสร้างบทเรียนและชี้แนะ ให้เด็กที่มีความถนัดในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไปคนละด้าน สามารถเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพของแต่ละคนได้มากน้อยแค่ไหน ไม่มีการนำคะแนนสอบมาจัดอันดับในชั้นเรียน ไม่มีการตัดเกรดบังคับให้แข่งขันกันเหมือนในอดีต นักการศึกษาที่ฉลาดเข้าใจดีว่า **การแข่งขันระหว่างนักเรียนด้วยตัวเอง เป็นอุปสรรคสำคัญ ในการสร้างความร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน บ่มเพาะนิสัยมุ่งเอาชนะ-อิฉฉาวิชา-และมุ่งร้ายทำลายกัน**

ภายใต้ระบบนี้ นักเรียนที่มีพรสวรรค์เก่งทางด้านภาษา ช่วยสอนนักเรียนที่เรียนรู้ภาษาได้ช้ากว่า นักเรียนที่เก่งในการใช้กล้ามเนื้อเล่นกีฬาได้ดี ช่วยฝึกฝนเพื่อนร่วมชั้นที่ต้องฝึกซ้ำๆหลายครั้งจนกว่าจะทำได้ นักเรียนที่เก่งในทางดนตรีช่วยฝึกฝนเพื่อนจนกว่าจะจับจังหวะและเสียงดนตรีได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้ในหมวด **คุณธรรมแห่งชีวิต** สำหรับระดับชั้นประถมอย่างผม ยังประกอบด้วย อริยะสี่จักษ์๔ สติปัญญาฐาน๔ อกุศลมูล๓ อิทธิบาท๔ สังคหัตถุ๔ และ พรหมวิหาร๔ ซึ่งเป็นคุณธรรมที่ช่วยพัฒนากำลังสติ-ปัญญา-จิตใจของผู้ฝึกตนเอง ให้มีความแข็งแรงยิ่งขึ้น

นักเรียนทั่วประเทศต้องทำข้อสอบวัด **ผลการเรียนรู้ (ประสิทธิผลการสอนของครู)** โดยใช้แบบทดสอบกลางเพื่อควมมีมาตรฐานเดียวกัน ผ่านเครือข่ายอินเตอร์เน็ต แม้ว่าจะมีกล่องตรวจจับใบหน้าและสแกนม่านตาของผู้ทำข้อสอบ แต่ก็ไม่มีใครตั้งใจที่จะทำทุจริตในการสอบ

เพราะนั่นเท่ากับโกงตัวเอง เนื่องจากคะแนนสอบไม่ได้ถูกใช้ในการตัดสินผู้เรียนว่าสอบได้หรือสอบตก ใครเก่งกว่าใคร แต่ใช้เป็นข้อมูลประกอบคำแนะนำเพื่อปรับปรุงวิธีการการสอนให้แก่ครูและวิธีการเรียนรู้ให้แก่นักเรียนผู้เรียนนั่นเอง

คะแนนสอบวัดความรู้ด้านต่างๆของนักเรียนจากทั่วประเทศ ถูกนำมาวิเคราะห์หาโอกาสปรับปรุง แผนการเรียนรู้ สารการเรียนรู้ วิธีจัดกิจกรรมและสื่อเพื่อการเรียนรู้ แนวทางการสร้างบทเรียนและการให้คำชี้แนะสำหรับครู แบบทดสอบวัดความรู้ ฯลฯ ที่เก็บอยู่ในเว็บไซต์ [หลักสูตรและสารการเรียนรู้แบบรายวัตถุประสงค์แห่งชาติ] ของกระทรวงศึกษาธิการ สำหรับให้นักเรียนและครูทั่วประเทศใช้ร่วมกันในปีต่อไป เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ให้สูงยิ่งขึ้น ตลอดจนหาโอกาสปรับปรุงความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครู ขจัดอุปสรรคในการเข้าถึงความรู้ของนักเรียน ซึ่งนักเรียนไทยทั่วประเทศ เรียนรู้ได้มากขึ้น และดีขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี

โรงเรียนทุกแห่ง ไม่ว่าจะอยู่ในชนบทห่างไกล อย่างเช่นยอดดอยผาจิของหมู่บ้านที่ผมอยู่ หรืออยู่ในเมืองหลวง ล้วนมีมาตรฐานการจัดการเรียนการสอนในระดับดีทัดเทียมกัน ไม่มีความจำเป็นต้องสอบแข่งขันแย่งกันเข้าโรงเรียนดีๆในเมืองหลวง เด็กๆ ทุกคนได้เข้าเรียนในโรงเรียนที่อยู่ใกล้บ้าน เลือกสาระการเรียนรู้ที่ตนเองถนัดและชื่นชอบได้อย่างเสรี และสามารถเรียนต่อจนถึงระดับสูงสุดได้โดยไม่มีข้อจำกัด

ภายใต้ระบบการศึกษาของไทยที่ถูกปฏิวัติใหม่นี้ นักเรียนทุกคนได้รับโอกาสในการพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างไร้ขีดจำกัด ผ่านการช่วยเหลือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันอย่างสนุกสนาน พร้อมกันได้รับการปลูกฝัง *คุณธรรมของการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์* นี้ให้งอกงามขึ้นในจิตใจของนักเรียนทุกคนโดยถ้วนหน้า เติบโตออกไปช่วยสร้าง [สังคมอุดมธรรม] ตามปณิธานของ **พรรคคุณภาพชีวิตประชาชนไทย** ให้เป็นจริงขึ้นในสังคมไทย

ความร่วมมือกันอย่างลึกซึ้งของคนทั้งสังคม ซึ่งถูกหล่อหลอมผ่านระบบการศึกษาแบบใหม่นี้ ส่งผลให้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของไทย ก้าวรุดหน้าไปอย่างรวดเร็วจนถึงระดับต้นๆของโลก พร้อมกับผลผลิตมวลรวมของประชาชาติเพิ่มสูงขึ้น เศรษฐกิจในประเทศเฟื่องฟู อัตราคนว่างงาน

ลดต่ำลงจนเป็นศูนย์ คุณภาพชีวิตของคนไทยดีขึ้นโดยถ้วนหน้า

ผมโชคดีกว่าคนรุ่นแม่ รุ่นยาย มากมายนัก ที่เกิดมาในยุคสมัยที่ประเทศไทยถูกปกครองโดยนักการเมืองที่ดีและเก่งเช่นนี้ ซึ่งพวกเขาเป็นผู้สร้างสรรค์ [ระบบการปกครองแบบสังคมประชาธิปไตย] ขึ้นมา ตามแนวทางของ “การบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (Total Quality Management)” ซึ่งผมจะเล่าให้ฟังต่อไป ใน [ภาคสอง] ของบันทึกความทรงจำนี้

บทที่ 3 [มัธยมและอุดมศึกษา]

ผมต้องการงานอาชีพที่มีความหมาย ทำให้ได้รับความพอใจว่า ตนได้ทำงานที่เป็นประโยชน์แก่สังคม ตายแล้วยังมีสมบัติเหลืออยู่เก็บไว้ให้เมียเลี้ยงลูกให้โต ลูกที่โตแล้วไม่ให้ รัฐบาลเก็บหมด จะได้ใช้เป็นประโยชน์ในการบำรุงชีวิตของคนอื่นๆบ้าง (ป่วย อึ้งภากรณ์)

จากข้อมูล “ความถนัดทางปัญญาตามลักษณะทางพันธุกรรม” และ “ประสิทธิผลการเรียนรู้”

ในระดับประถมศึกษาของผม ชี๊ดคิดว่าผมสามารถประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมได้ดี ขณะที่พี่สาวของผม, เจ สุวิมล, มีสมองส่วนที่แข็งแรงคือ ส่วนที่ควบคุมการเคลื่อนไหว การมองเห็นเชิงมิติ การคิดเชิงตรรกะ จึงเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอล ซึ่งสามารถเรียนรู้และพัฒนาฝีมือให้ก้าวหน้าได้อย่าง

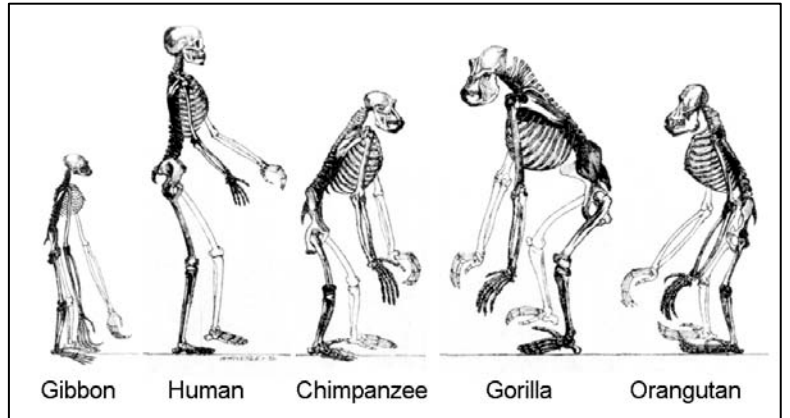
รวดเร็ว จนได้เป็นนักบาสเกตบอลทีมชาติไทย และได้เป็นนักบาสเกตบอลอาชีพในลีกดิวิชั่น 2 ในประเทศอเมริกาด้วย

ส่วนเพื่อนร่วมชั้นเรียนของผม บางคนก็ถนัดไปในทางเป็นวิศวกร บางคนถนัดเป็นแพทย์ บางคนถนัดเป็นนักจิตวิทยา แต่ละคนจึงกำหนดแผนการเรียนรู้ในระดับมัธยมและอุดมศึกษาของตนเอง หมวด “วิชาเลือก” ให้ตอบสนองของความสนใจเฉพาะตน ปุราภฐานไปสู่การประกอบอาชีพการทำงานที่ตนถนัด ส่วน “วิชาบังคับร่วม” ซึ่งใช้เวลา 80% เรียนร่วมกันทุกคนนั้น ก็เป็นไปตามแผนการ

เรียนรู้มาตรฐานของกระทรวง

ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ผมได้เรียนรู้ “กลุ่มสาระอารยธรรมของมนุษย์” และ “กลุ่มสาระประเทศไทย” เหตุผลที่ผมต้องอ้างอิงถึงองค์ความรู้ทั้งสองกลุ่มนี้เป็นพิเศษ เนื่องด้วยมันเกี่ยวข้องกับ **การอภิวัฒน์บริบทด้านเศรษฐศาสตร์-การเมืองของสังคมไทย** ซึ่งแวดล้อมวิธีการประกอบอาชีพของผมและคนทั้งสังคมอยู่

การเรียนรู้ “กลุ่มสาระอารยธรรมของมนุษย์” ทำให้ผมได้ความรู้ว่า มนุษย์พวกแรกที่สุดได้ถือกำเนิดขึ้นมา เมื่อประมาณ 2.3 ล้านปีก่อน ในทวีปแอฟริกา การรู้จักใช้เครื่องมือหินของพวกเขาช่วยกระตุ้นให้สมอง มีขนาดโตขึ้น จนถึง 610 ซม³ ใหญ่กว่าของลิงชิมแปนซี ที่มีขนาดระหว่าง 300-500 ซม³ พร้อมกับการพัฒนาของสมองกลีบหน้า (ทำหน้าที่

จดจำและคิดวิเคราะห์) ได้รวดเร็วกว่าของสัตว์อื่น ช่วงประมาณ 1.9 ล้านปีก่อน ปริมาตรกะโหลกศีรษะของมนุษย์ได้เพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าของลิงชิมแปนซีคือ 850 ซม³ การขยายขนาดของสมองเช่นนี้ เทียบเท่ากับมีเซลล์ประสาทเพิ่มขึ้น 125,000 เซลล์ทุกชั่วอายุคน มนุษย์ยุคนี้เป็นพวกแรกๆ ที่สามารถควบคุมไฟและประดิษฐ์เครื่องมือหินที่มีเทคโนโลยีที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น

มนุษย์ รู้จักใช้ไฟเมื่อมีการระเบิดของภูเขาไฟในแอฟริกาเมื่อประมาณ 4 แสนปีมาแล้ว นับเป็นการค้นพบทางวิทยาศาสตร์ครั้งแรกของมนุษย์ หลังจากนั้นความเป็นอยู่ของมนุษย์ก็เริ่มดีขึ้น ไฟช่วยทำให้มนุษย์โบราณสามารถท่องผจญภัยไปในดินแดนที่อยู่ห่างไกลออกไปได้ จนเมื่อประมาณ 50,000-100,000 ปีก่อน มนุษย์ได้แพร่กระจายออกจากแอฟริกามุ่งหน้าสู่ยุโรป

การใช้เครื่องมือ ได้ช่วยกระตุ้นวิวัฒนาการของมนุษย์ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง นอกจากเรื่อง การขยายขนาดของสมองแล้ว ยังมี รูปร่างของมือที่ใช้จับของได้ ขาที่ต้องช่วยเหยียดตัวให้ตรงและวิ่งสองเท้าได้รวดเร็วขึ้น ขณะเดียวกัน การใช้เครื่องมือก็ช่วยทำให้สามารถล่าเนื้อสัตว์ซึ่งมีพลังงานสูงมาทานเป็นอาหารได้มากขึ้น ซึ่งส่งผลให้อวัยวะต่างๆมีวิวัฒนาการที่รวดเร็วยิ่งขึ้น

เดิมมนุษย์มีเพียงอาหารเท่านั้น เป็นแหล่งพลังงาน ต่อมาเริ่มรู้จักใช้ไฟ ใช้แรงงานสัตว์ เพาะปลูก จึงเริ่มมีการใช้พลังงานเพิ่มมากขึ้น แต่ยังไม่มากนัก มนุษย์เริ่มใช้พลังงานอย่างรวดเร็วใน

ยุคปฏิวัติอุตสาหกรรม มีการประดิษฐ์เครื่องจักรกล เริ่มใช้ถ่านหิน พลังน้ำ

เมื่อช่วงประมาณ 9,500 ปีก่อนคริสตกาล วิวัฒนาการของมนุษย์ได้เร่งเร็วขึ้น เมื่อเกิดการ พัฒนาทางเกษตรกรรมและอารยธรรมเป็นครั้งแรกในภูมิภาคเอเชียตะวันตกเฉียงใต้ ในดินแดน

แถบ **พระจันทร์เสี้ยว (Fertile Crescent)** ซึ่งก็คือบริเวณที่เป็นประเทศซีเรียและตอน ใต้ของอิรักในปัจจุบัน คนในสมัยนั้นเริ่มมี การคัดเลือกพืชอาหารจากป่าที่มีลักษณะ ตามความต้องการ นำมาเพาะปลูก

ประมาณ 7,000 ปีก่อนคริสตกาล ระบบเกษตรกรรมขนาดเล็ก ได้แพร่เข้าไปสู่

อียิปต์ ในช่วงเวลาเดียวกัน ก็เริ่มมีการเพาะปลูกข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์ ในอนุทวีปอินเดีย ซึ่ง ปรากฏหลักฐานในการขุดค้นแหล่งโบราณคดี Mehrgarh ในภูมิภาค Balochistan จนถึงเมื่อ 6,000 ปีก่อนคริสตกาล ในอียิปต์เริ่มมีการทำเกษตรกรรมขนาดกลาง บนริมฝั่งแม่น้ำไนล์ และในช่วงเวลา นี้ ในภูมิภาคตะวันออกไกลก็มีการพัฒนาทางเกษตรกรรม ในรูปแบบเฉพาะตน โดยเน้นการ เพาะปลูกข้าวเจ้าเป็นพืชผลหลัก

คู่ขนานไปกับการพัฒนาของเทคโนโลยีทางเกษตรกรรม ซึ่งเรียกร้องให้มีความจำเป็นต้องใช้ ฝืนดินขนาดใหญ่ และ การรวมศูนย์ของแรงงานที่มีทักษะในการเพาะปลูก จึงเกิดการแย่งชิง ครอบครองผืนแผ่นดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ แน่หนอนว่าชนเผ่าที่รวมตัวกันได้มากและเข้มแข็งกว่า ได้รับชัยชนะและยึดครองผืนแผ่นดินไว้เป็นเจ้าของ จับชนเผ่าที่อ่อนแอกว่ามาบังคับเป็นทาสใช้ แรงงาน หัวหน้าเผ่าก็ตั้งตนเองเป็นกษัตริย์ ขีดวงอาณาเขตที่อำนาจปกครองของตนเอื้อมไปถึง จัดระบบการปกครองเป็นลำดับขั้น เพื่อควบคุมการเพาะปลูกของทาส และ เก็บแบ่งผลผลิตเข้าคลัง หลวง เพื่อบำรุงกองทัพสำหรับปกป้องหรือขยายอาณาจักรของตน (แท้จริงคือของใคร?)

รูปแบบการเพาะปลูกโดยอิสระแต่ดั้งเดิมของมนุษย์บุพกาล ก็ได้เปลี่ยนไปเป็นการ เพาะปลูก**ตามการถูกบังคับ**ของกษัตริย์ผู้ตั้งตนเป็นเจ้าของแผ่นดิน การสร้างภาพว่ากษัตริย์เป็น สมมติเทพ ถูกนำมาใช้กันในทุกภูมิภาคผ่านหลายชั่วอายุคน เพื่อมอมเมาให้ทาสยอมรับการถูกกดขี่ชูดรีดโดยคชภู

กษัตริย์ได้ประดิษฐ์สื่อกลางที่เรียกว่า “เงินตรา” ขึ้นมาใช้ภายในอาณาจักรของตนเอง เพื่อความสะดวกในการแลกเปลี่ยนผลิตผลทางการเกษตรและของใช้ต่างๆ และ เพื่อความสะดวกในการนำมาใช้จ่ายเป็นเบี้ยหวัด ให้แก่ข้าราชการบริพารและค่าจ้างทหารแทนการจ่ายเป็นสิ่งของ

การซื้อขายสินค้ากับอาณาจักรอื่นที่ไม่อยู่ในอำนาจปกครอง ก็ใช้วัสดุหายากเช่น “ทองคำ” เป็นสื่อกลางในการเทียบมูลค่าของ “เงินตรา” ของแต่ละอาณาจักร

เพิ่งประมาณ 400 ปีที่ผ่านมาเอง ได้มีการประดิษฐ์คิดค้น “ธนบัตร” ซึ่งก็คือกระดาษที่พิมพ์ตัวเลขแสดงมูลค่าในการใช้แลกเปลี่ยนของมันขึ้นมา เพื่อลดข้อจำกัดในการหาสินแร่มาผลิตเป็น “เงินตรา” พร้อมกับการตั้งธนาคารกลางขึ้นมา เพื่อทำหน้าที่พิมพ์และเก็บรักษา “ธนบัตร” แทนกษัตริย์

เกร็ดความรู้#1 เงินตราสกุลแรกในอารยธรรมของมนุษย์ มีชื่อเรียกว่า shat เกิดขึ้นประมาณ 2750-2150 ปีก่อน คริสตศักราช ในประเทศอียิปต์โบราณ

เกร็ดความรู้#2 The Bank of Amsterdam เป็น ธนาคารกลางแห่งแรก ตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1609 ใน สาธารณรัฐดัตช์

เกร็ดความรู้#3 ในปี ค.ศ.1971 ประธานาธิบดีนิกสัน ได้ประกาศยกเลิกการใช้ทองคำค้ำประกันค่าเงิน ดอลลาร์สหรัฐ หมายความว่าพิมพ์เงินออกมาได้โดยไม่ต้องอิงกับปริมาณทองคำที่ถืออยู่

ด้วยเหตุที่ทาสถูกบังคับใช้แรงงาน โดยได้รับส่วนแบ่งผลผลิตเพียงแค่น้อยนิด รวมทั้ง ไม่มีสิทธิในทรัพย์สิน และขาดความมั่นคงในชีวิต ไม่รู้ว่าจะมีชีวิตอยู่ได้นานอีกเท่าใด ขึ้นอยู่กับอารมณ์ของนายทาส แรงงานทาสจึงขาดความมุ่งมั่น ที่จะพัฒนาเทคโนโลยี (ความรู้และเครื่องมือ) ที่จะช่วยเพิ่มผลผลิต

กษัตริย์บางคนที่เฉลียวฉลาด ได้ค้นพบระบบแรงจูงใจในการเพิ่มผลผลิต ด้วยการปลดปล่อยทาสให้เป็นชาวนาอิสระ พร้อมกับสร้างระบบการเก็บส่วยหรือภาษีในอัตราที่แน่นอน จากส่วนแบ่งของผลผลิต ขึ้นมาแทนที่ รวมทั้งพัฒนาระบบการเลื่อนยศและจ่ายเบี้ยหวัดในอัตราสูงกว่า ให้แก่ขุนนางที่มีความรู้ความสามารถในการปกครองอาณาเขตที่รับผิดชอบได้ดีกว่าคนอื่นๆ *(คล้ายกับวิธีการตลาดแบบหลายระดับ หรือ Multi-Level Marketing ในปัจจุบัน)*

ทาสติดที่ดินที่เปลี่ยนมาเป็นชาวนา มีอิสระเสรีภาพมากขึ้น มีเวลาว่างที่จะคิดค้นพัฒนาพันธุ์

และเพาะปลูกพืชที่มีความหลากหลายและให้ผลผลิตได้มากกว่า จึงมีสินค้าที่ดึงดูดใจชนชาติอื่นให้เดินทางมาซื้อมากขึ้น ซึ่งก็ต้องหาทองคำมาแลกกับเงินตราของกษัตริย์ผู้เฉลียวฉลาดนั้น ทำให้กษัตริย์ออกเงินตราใหม่ได้มากขึ้น เก็บทองคำเป็นทุนสำรองคลังได้มากขึ้น มีฐานะร่ำรวยมากกว่ากษัตริย์ในอาณาจักรอื่น พร้อมกับชนเผ่าอื่น มีความก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจและเทคโนโลยี อย่างก้าวกระโดดรวดเร็วกว่าชนเผ่าอื่นๆ ในยุคสมัยเดียวกัน

เกร็ดความรู้#4 ประเทศไทย ได้เริ่มมีการยกเลิกระบบทาส ในช่วงปลายรัชกาลที่ ๔ เปลี่ยนมาเป็นระบบเก็บภาษีรายหัวแทน พลังของไพร่จึงได้รับการปลดปล่อย เกิดเป็นชาวนาอิสระจำนวนมาก ส่งผลต่อการขยายการส่งออก และการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดด ในช่วงรัชกาลที่ ๕

เกร็ดความรู้#5 ปราบปรามการที่เปลี่ยน “ทาสติดที่ดิน” มาเป็น “ชาวนาอิสระ” ที่เกิดขึ้นในทุกประเทศทั่วโลก ในอารยธรรมยุคสมัยเดียวกันนั้น เรียกว่า “การปลดปล่อยพลังการผลิต”

ขุนนางที่ได้รับมอบอำนาจ และ ผลตอบแทนตามความสามารถ ก็มีแรงจูงใจในการคิดค้นพัฒนาเทคโนโลยี โดยเฉพาะด้านการทหารและการเดินเรือ เพื่อช่วยขยายอาณาจักร เพื่อจะได้ขยายฐานอำนาจมหาศาลในปกครอง ยกกระตือรือร้นของตนเองให้สูงขึ้น จึงเกิดเป็นยุคล่าอาณานิคม นำไปสู่สงครามรุกรานแผ่ขยายไปทั่วทุกมุมโลก จนกลายเป็น สงครามโลกครั้งที่ 1 (28 กรกฎาคม ค.ศ.1914 ถึง 11 พฤศจิกายน ค.ศ. 1918) และ สงครามโลกครั้งที่ 2 (ค.ศ.1939~1945)

การเรียนรู้ “ประวัติอารยธรรมของมนุษย์” ทำให้ผมมองเห็น กระบวนการวิวัฒนาการของอารยธรรมของ

มนุษย์ในช่วง 10,000 ปีที่ผ่านมาว่า เริ่มจากมี **การพัฒนาพลังการผลิต (ความรู้-เทคโนโลยี-เครื่องมือใหม่ เพื่อเพิ่มความสามารถในการผลิต)** ตามมาด้วย **การพัฒนาเทคโนโลยีด้านการเงินและการค้าเพื่อรองรับการแลกเปลี่ยนผลผลิต** ซึ่งกดดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลง **รูปแบบแห่งความสัมพันธ์ระหว่างกันของคนในสังคม** จากดั้งเดิมที่ปัจจัยในการผลิต โดยเฉพาะที่ดิน มิได้เป็นกรรมสิทธิ์ของใคร มนุษย์อยู่รวมกันเป็นกลุ่มเล็กๆโดยไม่มีกฎเกณฑ์บังคับ จนเมื่อ มีเทคโนโลยีการ

เพาะปลูก มีผู้ปกครอง-ผู้ถูกปกครอง-ระบบการปกครอง มีการประดิษฐ์เงินตราขึ้นมาใช้ มีการปลดปล่อยพลังการผลิตให้ก้าวหน้ากว่าเดิม มีการแบ่งหน้าที่งาน การแบ่งชนชั้น การเปลี่ยนรูปแบบวิธีการแบ่งปันผลผลิตภายในสังคม การก่อสร้างนคราทรูกรานเพื่อแย่งชิงทรัพยากร ที่ดิน ป่าไม้ แม่น้ำ ลำธาร แหล่งแร่ วัตถุดิบ นำมาซึ่งแรงจูงใจให้มีการพัฒนาเทคโนโลยีด้านการทหาร การเปลี่ยนดุลอำนาจอภิปไตย การออกกฎหมายเพื่อเปิดทางให้กับระบอบเศรษฐกิจใหม่ ความขัดแย้งระหว่างพลังฝ่ายผลักดันให้อารยธรรมก้าวหน้า กับ พลังฝ่ายอนุรักษ์ที่พยายามดึงรั้งรักษาสภาพเดิม เหล่านี้ล้วน เป็นกระบวนการวิวัฒน์ ที่เกิดขึ้นอย่างภาวะวิสัย มิได้เกิดขึ้นตามเจตน์จำนงแห่งอัตตาของผู้หนึ่งผู้ใด

สงคราม เป็นเพียงเกมส์แย่งชิงอำนาจในการควบคุมทรัพยากรและปัจจัยการผลิต ระหว่างชนชั้นปกครองด้วยกันเท่านั้น ประชาชนหาได้ต้องการไม่ นอกจากถูกบังคับหรือหลอกลวง (ด้วยลัทธิชาตินิยมหรือศาสนานิยม) ให้เข้าร่วมในการสงครามและเป็นผู้รับเคราะห์กรรมจากสงครามนั้น

การสร้างอารยธรรมใหม่ของมนุษย์ทั้งโลก ที่ปราศจากสงครามและมีสันติสุขอย่างถาวร จำเป็นจะต้องเดินไปบนเส้นทาง ลู่การทำให้คนทั้งโลก ได้มีโอกาสเข้าถึงปัจจัยในการผลิต โดยเท่าเทียมกันและอย่างเป็นธรรม ซึ่งนับว่าเป็นภารกิจสำคัญของคนรุ่นผมที่จะต้องทำให้สำเร็จ

การเรียนรู้ใน “กลุ่มสาระประวัติศาสตร์ประเทศไทย” ทำให้ผมได้ความรู้ว่า ประวัติศาสตร์ของไทยแยกไม่ออกจาก ประวัติอารยธรรมของมนุษย์ แม้จะมีลักษณะจำเพาะที่แตกต่างจากภูมิภาคอื่นอยู่บ้าง แต่ก็มีลักษณะทั่วไปเหมือนกัน กล่าวคือ การกระจายการถือครอง [ปัจจัยในการผลิต อันได้แก่ ที่ดิน เงินทุน ความรู้ เทคโนโลยี ช่องทางการเข้าถึงตลาด ฯลฯ] ให้มีความเท่าเทียมกันและอย่างเป็นธรรม ซึ่งก็คือ การปลดปล่อยพลังการผลิต นั่นเอง ซึ่งจะส่งผลให้ มีนวัตกรรมใหม่ๆเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก เทคโนโลยีของประเทศก้าวรุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว ผลผลิตมวลรวมของสังคมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประเทศมีความเข้มแข็ง

นอกจากนี้ มันช่วยเปลี่ยน ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ในลักษณะอุปถัมภ์ระหว่างผู้สูงส่งกว่ากับต่ำกว่า มาเป็น ความสัมพันธ์แบบพึ่งพากันในระนาบเดียวกัน ช่วยขจัด ความจำเป็นที่จะต้องพึ่งพิงผู้ที่ถือครองอำนาจและปัจจัยการผลิตมากกว่าเพื่อให้เข้าถึงทรัพยากรที่จำเป็นในการดำรงชีพ ขจัด ความจำเป็นที่ชนชั้นปกครองจะต้องสะสมอำนาจและทรัพยากรไว้กับตัวให้มาก เพื่อเลี้ยงดูสมัครพรรคพวกไว้เป็นฐานกำลัง ซึ่งก็เท่ากับขจัด ความจำเป็นที่จะต้องคอร์รัปชั่นเอาเปรียบ

เบียดเบียนผู้อื่นให้หมดไป

ระบอบการปกครองที่มีลักษณะรวบอำนาจและตรวจสอบไม่ได้ ยิ่งมากเท่าใด การคอร์รัปชันก็ยิ่งรุนแรงมากขึ้นเท่านั้น ดังคำกล่าวที่ว่า **Absolute Power is Corrupt Absolutely**

[พรรคคุณภาพชีวิตประชาชนไทย] ซึ่งเป็นที่รวมของผู้มีคุณธรรมอันกล้าหาญ ได้สถาปนา “**สังคมอุดมธรรม**” ขึ้นในประเทศไทยได้สำเร็จในช่วงปี 2575~2585 ผ่านการสร้างระบอบการเมืองการปกครองที่เรียกว่า “**สังคมประชาธิปไตย**” ซึ่งประชาชนสามารถควบคุมการใช้อำนาจรัฐได้อย่างโปร่งใส เป็นธรรม โดยการกระจายอำนาจและข้อมูลข่าวสารความรู้ที่ถูกต้อง ไปสู่ประชาชนอย่างทั่วถึง ผ่านเครือข่ายผู้แทนที่มีคุณธรรม และ ผ่านโครงข่ายอินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพ

พร้อมกับ การลดความเหลื่อมล้ำต่ำสูง ช่วยให้ประชาชนทุกคนเข้าถึงปัจจัยในการผลิตอย่างเพียงพอและถ้วนทั่ว ได้ประกอบอาชีพที่ตนถนัดและชื่นชอบกันทุกคน ส่งผลให้ประเทศไทยซึ่งเคยมีดัชนีความเหลื่อมล้ำต่ำสูงมากเป็นอันดับที่สามของโลกในปี 2560 เปลี่ยนมาเป็นประเทศที่มีการกระจายความมั่งคั่งได้ดีที่สุดในโลก ในปัจจุบัน

ปฏิเสธไม่ได้ว่าความสำเร็จดังกล่าว เกิดจากประชาชนทั้งประเทศในยุคก่อนผม ร่วมมือร่วมใจกันเลือก **[พรรคคุณภาพชีวิตประชาชนไทย]** เข้ามาบริหารประเทศ ด้วยเห็นดอกบัวแทนกงจักรในการเลือกตั้งทั่วไปในสมัยนั้น

มาถึงบรรทัดนี้ ก็ได้เวลาแล้วที่ผมจะบันทึก **[อนุทินแห่งความสำนึกบุญคุณ]** ภาคต่อๆไป ว่าด้วย การเมืองการปกครองแบบสังคมประชาธิปไตย หรือ “**การเมือง 5.0**” (ภาคสอง), ชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยในยุค “**สังคม 5.0**” (ภาคสาม), และ ระบอบเศรษฐกิจที่เป็นธรรม “**การเงิน 5.0**” (ภาคสี่), ตลอดจน สังคมโลกที่ได้วิวัฒนาการมาถึงยุค “**อารยธรรม 5.0**” (ภาคห้า ถึง ภาคแปด)